

Χιλιάδες λαθραία τσιγάρα, μια πειρατεία και η ιταλική μαφία της εποχής του '80

Η πιο πολυφωτογραφημένη και πολυβραβευμένη παραλία της Ζακύνθου, ίσως και ολόκληρης της χώρας, εντοπίζεται στο βορειοδυτικό τμήμα του νησιού, στην ευρύτερη περιοχή των Βολιμών, σε απόσταση 22 χλμ. από το κέντρο της πόλης της Ζακύνθου.

Ο λόγος για το περίφημο Ναυάγιο της Ζακύνθου, μια ακρογιαλιά που ουκ ολίγες φορές έχει συμπεριληφθεί σε παγκόσμιες λίστες διεθνών ταξιδιωτικών προορισμών και sites με τις κορυφαίες παραλίες στον κόσμο. TripAdvisor, Conde Nast Traveler, Evening Standard ανάμεσα σε όσα τα έχουν συμπεριλάβει στα καθιερωμένα, πια, ετήσια βραβεία τους ή στις κορυφαίες προτάσεις για τους αναγνώστες τους.

Το εντυπωσιακό τοπίο της παραλίας του Ναυαγίου μαγεύει με το σκουριασμένο κουφάρι του πλοίου να είναι «ξαπλωμένο» στη χρυσαφένια αμμουδιά, η οποία περιβάλλεται από τα τρικουάζ νερά του Ιονίου, ενώ στο πίσω μέρος του κόλπου υψώνονται επιβλητικά, απόκρημνα βράχια.

Η παραλία προσεγγίζεται διά θαλάσσης με καΐκι τόσο από το λιμάνι του Αγίου Νικολάου Βολιμών, όσο και με τουριστικό σκάφος από το λιμάνι της πόλης της Ζακύνθου και την παραλία του Λαγανά.

Αν θέλετε να απολαύσετε τη μαγευτική εικόνα του Ναυαγίου αφ' υψηλού, θα το προσεγγίσετε οδικώς μέχρι τη μονή του Αγίου Γεωργίου των Γκρεμνών. Από τη σιδερένια εξέδρα που βρίσκεται λίγο πιο κάτω από το μοναστήρι θα έχετε την ευκαιρία να τραβήξετε πανοραμικές φωτογραφίες.

Έχετε αναρωτηθεί ποτέ, ωστόσο, ποια είναι η σκοτεινή ιστορία που κρύβεται πίσω από αυτό το εντυπωσιακό θέαμα; Πού οφείλεται το όνομά της και για ποιο λόγο ναυάγησε το πλοίο, που αποτελεί, πλέον, πραγματικό αξιοθέατο για το νησί;

Πώς ξεκίνησαν όλα

Για την ιστορία αξίζει να αναφερθεί ότι «νονός» της παραλίας ήταν το ίδιο το ναυάγιο, καθώς η προηγούμενη ονομασία της ήταν «Άγιος Γεώργιος», μια ακρογιαλιά αρκετά δυσπρόσιτη, όπως και σήμερα άλλωστε, αλλά και άγνωστη προς το ευρύ κοινό.

Όλα ξεκίνησαν, λοιπόν, στις αρχές της δεκαετίας του '80. Κάπου στα μέσα του 1980 το εμπορικό πλοίο ονόματι «Παναγιώτης» προσαράζει μετά από «πάλη» με την φουρτουνιασμένη θάλασσα και αφού έχει μείνει χωρίς καύσιμα στην αμμώδη ακρογιαλιά του Αγίου Γεωργίου φορτωμένο με χιλιάδες κούτες αφορολόγητων τσιγάρων –η αξία τους αργότερα, σύμφωνα με την Θαλάσσια Οικονομική Αστυνομία περιπολικό σκάφος της οποίας εντόπισε και το πλοίο, εκτιμήθηκε ότι άγγιζε τα 30 εκατομμύρια δραχμές!

Το πλοίο, που ανήκε σε έναν Κεφαλλονίτη ονόματι Χαράλαμπο Κομποθέκλα, μετέφερε λαθραία τσιγάρα στην Ιταλία. Το πλήρωμα παραλάμβανε το εμπόρευμα από τα λιμάνια της Αλβανίας και της Γιουγκοσλαβίας και μετά από μεταφόρτωση σε μικρότερα πλοία, το εμπόρευμα μεταφερόταν στην γείτονα χώρα.

Τόσο ο καπετάνιος, όσο και το προσωπικό του πλοίου είχαν καταγωγή από την Κεφαλονιά, ενώ κατά τις παραδόσεις των παράνομων φορτίων επέβλεπαν πάντα και δύο Ιταλοί λαθρέμποροι.

Το χρονικό του ναυαγίου

Πιο συγκεκριμένα, το «Παναγιώτης» είχε ξεκινήσει το βράδυ της 12ης Σεπτεμβρίου από το λιμάνι του Αργοστολίου στην Κεφαλονιά με κατεύθυνση προς Πειραιά, με το μηχανοκίνητο πλοίο, τελικά, να βάζει ρότα για τη Μάλτα, όπου σύμφωνα με το πόρισμα του Ανακριτικού Συμβουλίου Ναυτικών Ατυχημάτων ήταν φορτωμένο με 2.000 κούτες τσιγάρα,

τις οποίες μετέφερε για λογαριασμό της Καμόρα στα ανοιχτά της Νάπολης. Ωστόσο, τα πράγματα δεν πήγαν όπως είχαν σχεδιαστεί αρχικά με τους μαφιόζους να αρνούνται να καταβάλουν τα συμφωνημένα στον πλοιοκτήτη και τον καπετάνιο να είναι αναγκασμένος να περιμένει νεότερες οδηγίες στα ανοιχτά της Ζακύνθου.

Σύμφωνα, μάλιστα, με ρεπορτάζ της Μαρίας Καρχιλάκη για το Mega το 2000 ο πλοίαρχος του «Παναγιώτης» Κυριάκος Βαρβατάκος είχε αποκαλύψει πως εκείνη την εποχή το πλοίο ήταν πειρατικό. Έτσι, το πλήρωμα (συνολικά επτά άτομα και συν δύο οι εκπρόσωποι της ιταλικής μαφίας που επιβλέπανε τα φορτία) αφού συνέλαβε τους δύο Ιταλούς, αποφάσισε να πουλήσει το φορτίο για δικό του λογαριασμό.

Οι δύο όμηροι παρέμειναν κλειδωμένοι σε μια καμπίνα επί 13 ημέρες (τραβούσαν γραμμές σε μία λαμαρίνα για να μην χάσουν τις μέρες), ενώ ο καπετάνιος προσάραξε το πλοίο στον όρμο του Σπυριλή, περιμένοντας νεότερα.

Με τον καιρό να μην είναι σύμμαχός τους, το «Παναγιώτης» προσαράζει στον όρμο του «Σπυριλή» και το πλήρωμα του πλοίου αρχίζει να ξεφορτώνει στην μικρή αμμουδιά του Αγίου Γεωργίου το φορτίο, με σκοπό να προσπαθήσουν να αποκολλήσουν το σκάφος.

Οι προσπάθειες αποδείχθηκαν άκαρπες, ενώ δεν ήταν λίγες και οι κούτες που παρασύρθηκαν από τα κύματα και έτσι ξεβράστηκαν στις γύρω περιοχές.

Η επόμενη μέρα

Προκειμένου να σωθούν και οι ίδιοι από την κακοκαιρία άφησαν πίσω τους το πλοίο και το φορτίο του, σκαρφάλωσαν στον απόκρημνο βράχο και κατάφεραν να προσεγγίσουν την πόλη της Ζακύνθου. Εντωμεταξύ, είχε ξημερώσει και οι κάτοικοι του χωριού Βολίμες άρχισαν να παρατηρούν τα επιπλέοντα κουτιά στη θάλασσα και να τα μαζεύουν, κρύβοντάς τα στα σπίτια, τις αποθήκες και τους στάβλους τους. Αυτό που αξίζει να

αναφερθεί είναι το γεγονός ότι τα πακέτα ήταν τυλιγμένα με τέτοιο τρόπο, ώστε το εσωτερικό τους να μην υποστεί καμία ζημιά, σε περίπτωση που αυτά για οποιοδήποτε λόγο (καλή ώρα) κατέληγε στη θάλασσα.

Μόλις μαθεύτηκε το γεγονός, οι Αρχές συνέλαβαν το πλήρωμα και τον πλοιοκτήτη, ενώ πραγματοποιήθηκε και δίκη στην οποία καταδικάστηκαν όλοι, εκτός από τους Ιταλούς, οι οποίοι απελάθηκαν στη χώρα τους. Όσο για τα «κλοπιμαία» πακέτα από τους χωριανούς των Βολιμών; Μετά από έρευνα της αστυνομίας βρέθηκαν όλα και πουλήθηκαν σε πλειστηριασμό.

Πηγή:newsbeast.gr